Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Îmi așez în carte cuvântul după opt zile de la praznicul învierii Mele și vă dau vouă sarcină binecuvântată, fiilor, căci pentru următoarea zi de duminică, peste o săptămână, aveți acum de așternut în grădinile Mele cu voi scumpă întâlnire a fraților care cred că Eu vin aici cuvânt și îl pun pe masă, spre hrana sufletelor care-Mi întâmpină a doua Mea venire de la Tatăl, și ca să împlinesc promisiunea cea făcută acum două mii de ani, când am spus despre ea cu jale grea, cu tristețe a inimii întrebând și întrebându-Mă: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*.

O, fiilor, fiilor, fără dragoste nimic nu este, dar dacă ea mai sălășluiește în inimile cu dor în ele pentru Domnul, este și credință, căci poate dragostea, poate ea. Cei ce nu mai pot cu Domnul, cu voi, fiilor, aceia nu au, nu mai au dragoste, ci au pizmuire, semeție, necuviincioșie, neadevăr al lucrurilor, necredință au, precum este scris de cele ce doboară dragostea din suflete și dintre frați, iar dragostea dintre frați trebuie să nu fie altfel decât dragostea de Dumnezeu și în Dumnezeu, că dacă este altfel, ea cade, cade spre dragostea dintre frate și frate, și îi vezi despărțindu-se de frați pe cei ce-și fac dragoste unul altuia, și cad din dragoste cei ce se iubesc pe ei înșiși prin dragostea dintre ei.

O, fiilor, aveți grijă toți, toți, ca să învățați din pilda celor ce au căzut din dragostea Mea pentru dragostea de ei înșiși, și unii pentru alții apoi pentru căderea din iubirea cea sfântă. Fiți toți așa cum frații sfinți trebuie să aibă iubirea, căci cei ce cad de la pieptul Meu cel duios după fii, aceia se dovedesc rupți de dragostea cea de sus dintre frați, și se duc în lături împărțind în doi dragostea, o dragoste care cade, fiilor, și cade omul prin ea și se desparte de cei ce rămân pe calea iubirii crucii cu dragostea lor de Domnul, Care Și-a pus viața pentru ei, pentru dragostea de ei.

Fiilor, fiilor, pregătiți masă de dragoste, pregătiți cu grabă, că se strâng frații care iubesc cu iubire care nu cade. Binecuvântată să fie dragostea voastră pentru așternutul pe care trebuie să-l pregătiți frumos întru întâmpinarea fraților care vin la Domnul iar și iar! O, pregătiți masa Domnului cu ei. Vin oaspeți de sus și de jos, și vor fi la masă aici cei ce așteaptă învierea cea mare, fiilor, iar voi sculați-vă de dimineață în ziua aceea și puneți înaintea Mea pomenirea lor, că vin ei aici și-și văd rudeniile de pe pământ adunate la aceeași masă, masa Domnului cu sfinții și cu voi, și cu ei, cei pomeniți spre învierea cea mare, fiilor. Mâncarea din ziua aceea, ca și în toate zilele în care frații se adună în Hristos la masă, o, să nu însemne mâncare ceea ce puneți pe masă, ci adunare pentru dragoste sfântă, la care se adaugă dragoste, mâncare cu dragoste, fiilor.

O, măi fiilor, e frumoasă misiunea cea sfântă pentru Domnul. Apostolii Mei de atunci aveau să ia o misiune grea și să se bucure cu ea, iar bucuria lor era Domnul lor, și din dragostea lor de Domnul s-au ridicat creștinii cei dintâi, care se îndeletniceau cu dragoste pentru Dumnezeu și pentru semeni. Ei nu puteau avea grijă de cele trupești și atât, sau de ciondăneli între ei. Ei își înțelegeau misiunea, își simțeau țelul, iar prin dragostea din ei biruiau vremelnicia și mergeau nerăbdători după Domnul, casa lor cea de sus, după ceea ce iubeau și tânjeau. Ei nu căutau unul după altul cum caută creștinii neformați pentru dragostea de Domnul. Ei căutau să se ajute să nu piardă locașurile cerești, care se iau cu disprețuirea a toate de pe pământ câte i-ar face să zăbovească în lupta spre cele veșnice cu Domnul. Zi de zi pașii lor căutau cu dor spre taina îmbrățișării în Hristos, o, și ce frumoasă este această neliniște, care-ți poate hrăni zilele și nopțile, faptele și rodul lor spre cer, bucuria jertfirii cu fo-

los veșnic pentru ea, ca Ilie proorocul, care nu voia să moară, ci să se ducă întru cele cerești, de care el era încredințat pentru el, o, și s-a dus, s-a dus în văzul ucenicilor lui, și slava Domnului i-a ieșit întru întâmpinare și l-a dus și l-a așezat în slavă, după multa lui tânjire, pentru care suferea cu dor.

O, fiule, dacă n-ai suferință, dacă n-ai încercări și ispite de trecut, jertfă caldă mereu și viață aprinsă, trăită tot timpul pentru semeni, timp fără răgaz pentru a fi de folos cu lucrarea ta, o, cazi dacă nu ai de lucrat așa, și îți lucrezi căderea ta din har, curse neașteptate îți lucrezi, căderi din binecuvântarea cea pentru lucrul înțelepciunii vieții, căci omul este slab și se lasă doborât de vorbe cusute și descusute, de gânduri trimise, de greșeli apoi prin cei ce dezbină, și inima i se răcește, se ascunde, după ce face ascundere, nu mai dă să se aplece, să se trezească, să vadă răul care bate spre el, căci inima rece nu se răcește fără vină, ci se răcește fiind lovită și trasă în părți și dusă spre îndoială apoi și spre nepăsare de suflet, și vai sufletului rece, care plânge neînțeles, tainic și fără ajutor de la cel care-l poartă!

O, fiilor care iubiți pe Domnul și veniți după El aici, o, fiți ca sfinții, nu ca oamenii. Sfinții stăteau cu Domnul, cu îngerii, își spuneau gândurile, faptele rele, știau să-l depărteze la timp pe satana, nu-l cocoloșeau, nu-i dădeau stat în ei sau înaintea lor, o, și numai așa biruiau și-și lucrau nemurirea, iar sufletul lor primea odihna ori de câte ori biruiau pentru el pe satana.

Fiilor, fiilor, le-am spus ucenicilor Mei cei zbuciumați de jale și de teamă pentru răstignirea Mea, și apoi pentru învierea Mea, de care au aflat numaidecât, și le-am spus: *«Pace vouă!»*, și le-am spus: *«Luați Duh Sfânt, ca să iertați păcatele multora sau să le țineți!»*. În marea Mea iconomie de taină am lucrat minunat lipsa lui Toma dintre ei în ziua arătării Mele lor după înviere, iar apoi, după încă opt zile a venit Toma la ei și iarăși am venit și Eu la locul lor de taină cu ușă încuiată și le-am spus iarăși: *«Pace vouă!»*, și apoi M-am adeverit că Eu sunt cu trupul înviat, că i-am spus lui Toma să-și pună degetul și ochii pe mâinile Mele împunse de cuie și pe coasta Mea înțepată și să creadă că Eu sunt, chiar dacă i-am spus numai lui: *«Nu fi necredincios, ci credincios, și pentru că M-ai văzut ai crezut, dar ferice de cei ce n-au văzut și au crezut că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aibă ei viață în numele Lui»*.

O, fiilor de la izvor, pace vouă, așa vă spun și vouă! O, ce bine ar fi să știe să creadă frumos și trainic toți cei care vin aici, la Mine și la voi, și ca să nu le fie zdrobită sau îndoielnică în ei credința! O, ce să le arăt ca să-i ajut? Pe voi, fiilor, pe voi, cei îndurerați pentru Mine și plini de jertfire ziua și noaptea, că voi nu mai aveți viața voastră, grija de voi, ci tot ce aveți de lucrat aici, faceți totul pentru mersul Meu prin voi, pentru cuvântul Meu, care vine și merge și hrănește, și nu stă din lucrul său.

Sunteți și cei loviți, chiar dacă sunteți slujitorii Mei, și se petrece cu voi ca și cu apostolii Mei cei de atunci, care erau huliți, loviți de ocară, găsiți vinovați, disprețuiți, așa cum găsiți scris în Scripturi de pașii lor cei prigoniți. Dar voi sunteți cu răbdare mare și cu dragoste fără de margini, fiilor, și știți cum este calea celor ce lucrează cu Mine pe pământ.

O, ridicați-vă acum, cu ce și cu cine mai puteți să vă sprijiniți și să pregătiți frumos așternutul de aici pentru oaspeți, că peste opt zile vin cu cei de atunci la voi, venim acasă, și nu știu cei ce se strâng la izvor aici, nu știu câtă bucurie, cât fior sfânt adună în duhul lor cei ce sunt cerul cel de deasupra al oaspeților de sus cu voi aici, în sărbători, fiilor.

O, le-aș deschide o clipă ochii la toți cei care se adună la zile mari aici, și ca să vadă ei slava cea de deasupra cum stă și cum tresaltă în Duhul Sfânt al tainelor de sus peste acest așezământ, pe care n-au putut să-l îmbrățișeze până la sfârșit cei care s-au dus de lângă voi lângă fiii lumii, și de acolo trimit dureri spre voi, trimit dispreț, fac aceasta ca să-și simtă ușoară vina și să o pună pe voi pentru căderea lor din dragoste, din ascultarea de Dumnezeu,

din credință, fiilor. O, nu le dau dreptate nici cât vârful de ac, chiar dacă ei își tot dau, că iată, voi stați cu Mine de când Eu v-am luat de sprijin, și ați fi putut să vă clătinați tot timpul prin câte știți că s-au ivit peste mersul Meu, dar nu, că voi n-ați judecat pe cel neputincios, ba ați răbdat și ați iubit cu răbdare, așteptând cu dor pacea după fiecare încercare. Iar Eu vin și vă leg ranele mereu, fiilor, și dau să le leg și pe ale celor ce-și fac rane singuri, din pricina lipsei de ascultare și de înțelepciune, și suntem vindecători, că mila ne biruie pe noi pentru toți cei slabi.

O, binecuvântată să fie toată truda voastră pentru Mine și pentru poporul cuvântului Meu, care vine la Domnul în sărbători sfinte, fiilor! Vă suflu în inimă și la ureche Eu, Domnul, iar voi veți pune în lucru voia Mea. De aceea nu vă îngrijorați pentru cele ce vor fi așezate înaintea oaspeților care vin. Eu sunt cu voi tot timpul, chiar dacă puțin ajutor primiți, și tot mai puțin, fiilor. Voi însă veți putea și mai mult, și trebuie să puteți, că nu putem sta din lucrul Meu cu voi. Așadar, multă pace vă dau, ca să aveți voi putere prin ea, fiilor.

Ucenicul Meu Toma va grăi vouă și el în ziua aceea, iar acum v-am grăit Eu.

O, va fi frumos, frumos la sărbătoarea care vine, căci din cer va fi ajutor venit spre voi. Vin cu mironosițele, vin cu ucenicii Mei, fiilor, venim și coborâm la voi în grădină și vom fi cei ce iubim, Noi și voi, căci iubirea ne zidește, ne naște mereu, iar cerul și pământul vor sărbători aici cu slavă, fiilor, mereu, mereu.

Această duminică se sărbătorește pentru învierea Mea și a martorilor ei. Pe ea o așezăm acum, fiilor, și de bucuria ei vom cânta iar și iar Hristos a înviat! Vom cânta, fiilor, și Tatăl ne va îmbrățișa cu Duhul și cu privirea Sa și ne va mângâia, mult ne va mângâia. Amin, amin, amin.

01/15-04-2018